

Vlaams
Parlement

ingediend op **1440** (2017-2018) – Nr. 2
13 juni 2018 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking,
Toerisme en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door Wouter Vanbesien en Jan Van Esbroeck

over het voorstel van resolutie

van Tine Soens en Güler Turan

betreffende de erkenning van Palestina
als onafhankelijke staat

Samenstelling van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed:

Voorzitter: Rik Daems.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Marc Hendrickx, Jan Van Esbroeck, Karl Vanlouwe, Karim Van Overmeire, Manuela Van Werde;

Sabine de Bethune, Vera Jans, Ward Kennes, Johan Verstreken;

Rik Daems, Herman De Croo;

Tine Soens, Güler Turan;

Wouter Vanbesien.

Plaatsvervangers:

Cathy Coudyser, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Sofie Joosen, Elke Sleurs, Sabine Vermeulen;

Karin Brouwers, Griet Coppé, Joris Poschet, Valerie Taeldeman;

Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester;

Renaat Landuyt, Steve Vandenberghe;

Bart Caron.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;

Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

1440 (2017-2018) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting door Tine Soens, indiener.....	4
2. Bespreking	5
3. Stemming	6
Gebruikte afkortingen	7

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed behandelde op 5 juni 2018 het voorstel van resolutie betreffende de erkenning van Palestina als onafhankelijke staat.

1. Toelichting door Tine Soens, indiener

Tine Soens zegt dat zolang de Palestijnse staat niet erkend is, zij moeite zal blijven doen om deze problematiek op de agenda te zetten. Het is intussen zeventig jaar geleden dat in de VN een historische stemming plaatsvond over de verdeling van Palestina in een onafhankelijke Joodse en een onafhankelijke Arabische staat, met Jeruzalem als internationaal gebied. Het is ook bijna vijftientig jaar geleden dat er vredesgesprekken in Oslo plaatsvonden. Helaas hebben die gesprekken het vooruitzicht van een tweestatenoplossing voor het Israëlijs-Palestijnse conflict niet dichterbij gebracht. Met de Osloakkoorden van 1993 erkende Palestina Israël al expliciet, maar omgekeerd gebeurde dat niet.

Met de voortdurende bezetting schendt Israël al decennialang het internationaal recht. Ook de Europese Unie blijft, ondanks talrijke veroordelingen van onder meer de nederzettingenpolitiek, de blokkade van Gaza en de bouw van de scheidingsmuur, nieuwe samenwerkingsakkoorden met Israël sluiten.

Het conflict kende de voorbije jaren gewelddadige opflakkingen en zelfs oorlogen, zoals in Gaza in 2014. Ook dit jaar zijn er sinds maart al tientallen doden, waaronder kinderen, en meer dan duizend gewonden gevallen bij het geweld. Op 16 mei 2018 kwam deze kwestie nog aan bod in de plenaire vergadering, naar aanleiding van de bespreking van het voorstel van resolutie betreffende het geweld aan de grens tussen Gaza en Israël (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1595/1-3).

Omdat het vredesproces, sinds Israël er in 2014 de stekker uittrok, volledig stilligt, zetten de Palestijnse leiders in op een internationale strategie door aansluiting te zoeken bij internationale organisaties. Zo werd Palestina een waarnemende niet-lidstaat bij de VN. Het sloot zich ook aan bij het Internationaal Strafhof in Den Haag. Nadat de Palestijnen dat hof een onderzoek wilden laten uitvoeren naar vermoedelijke Israëlijsche oorlogsmisdaden, dreigde de Amerikaanse regering ermee het kantoor van de PLO in Washington DC te zullen sluiten. Nadat Palestina volwaardig lid werd van de UNESCO, maakten de VS en Israël bekend dat ze die organisatie wilden verlaten.

Ondertussen heeft de Amerikaanse president Donald Trump besloten om eenzijdig Jeruzalem te erkennen als hoofdstad van Israël en de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem te verhuizen. Op die manier maakt hij een tweestatenoplossing zo goed als onmogelijk, aangezien een gedeelte hoofdstad Jeruzalem een belangrijk onderdeel van de oplossing voor vrede is.

Een duurzame en een onafhankelijke, soevereine Palestijnse staat binnen de tweestatenoplossing kan alleen tot stand komen via onderhandelingen. Daarom blijft het van cruciaal belang dat de vredesgesprekken heropgestart worden en dat er een onderhandeld compromis uit de bus komt. De laatste ontwikkelingen en de toename van het geweld tonen aan dat er een duidelijk signaal nodig is dat ook een Palestijnse staat noodzakelijk is om vrede mogelijk te maken. Bovendien bewijst de steun voor de erkenning van een onafhankelijke Palestijnse staat dat de Vlaamse Gemeenschap de democratische aspiraties en het recht op zelfbeschikking van de Palestijnse bevolking positief beantwoordt.

De Vlaamse minister-president bracht vorige maand nog een bezoek aan de Palestijnse gebieden, in het kader van de Vlaams-Palestijnse culturele week. Hij heeft daar de actieve Vlaamse steun voor en de betrokkenheid bij het vredesproces extra in de verf gezet. Er werden ook extra middelen uitgetrokken voor UNRWA. Een erkenning van de Palestijnse staat door Vlaanderen zou dan ook een grote meerwaarde betekenen. Het lid besluit dat zij dan ook hoopt dat het voorliggend voorstel van resolutie unaniem zal worden goedgekeurd.

2. Bespreking

Herman De Croo zegt dat hij begrip heeft voor de situatie. Het Vlaams Parlement heeft recent dan ook het al vermelde voorstel van resolutie betreffende het geweld aan de grens tussen Gaza en Israël goedgekeurd. Eerder al, op 11 juni 2015, werd in de plenaire vergadering een voorstel van resolutie goedgekeurd betreffende de erkenning van de Palestijnse Staat (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 228/1-4). Een voorstel van resolutie van dezelfde indieners en met dezelfde inhoud als de thans voorliggende tekst, werd toen niet weerhouden. De situatie is weliswaar gewijzigd en ze is dramatisch, maar één van de voorwaarden van het in 2015 goedgekeurde voorstel van resolutie luidde: "het bestaan van een volwaardige Palestijnse Regering met gezag over het hele Palestijnse grondgebied". Het klopt dat er in oktober 2017 een akkoord is gesloten tussen Fatah en Hamas, maar veel verder dan dat is men blijkbaar niet geraakt. Een Palestijnse staat veronderstelt onder meer ook een territorium en instellingen, zoals een parlement. Daar is men echter nog niet aan toe. Er moet dus ook voor ogen worden gehouden wat er in de praktijk mogelijk is. Er zijn grote belangen in het spel, ook van buiten die regio, want buitenlands beleid is vaak binnenlandse politiek die in het buitenland wordt gevoerd.

Jan Van Esbroeck bevestigt dat op 11 juni 2015 al een zeer goed onderbouwd voorstel van resolutie werd goedgekeurd. Recent is nog gebleken dat dit een nuttig initiatief was, want de minister-president geeft er actief uitvoering aan. Het geweld aan de grens werd zeer recent, op 16 mei 2018, veroordeeld via een met de spoedprocedure behandeld voorstel van resolutie. Zijn fractie ziet dan ook geen enkele meerwaarde in het goedkeuren van het de voorliggende tekst.

Wouter Vanbesien merkt op dat elk internationaal conflict moeilijk is, wat het ook moeilijk maakt om van hieruit een standpunt in te nemen. De voorliggende tekst is echter vrij eenvoudig en duidelijk. De hele internationale gemeenschap is voor een tweestatenoplossing, wat inhoudt dat het bestaansrecht van Israël wordt erkend en dat ook het bestaansrecht van Palestina als volwaardige staat wordt erkend. Dat laatste gebeurt echter niet en in die zin is het logisch dat er aan de Vlaamse Regering wordt gevraagd er bij de Federale Regering op aan te dringen Palestina als onafhankelijke staat te erkennen. Er werd in 2015 inderdaad al een voorstel van resolutie goedgekeurd in het Vlaams Parlement, maar dat was een zeer voorwaardelijke tekst. Er werd immers gevraagd de Palestijnse staat te erkennen "op het ogenblik dat het meest geschikt wordt geacht" en daar werd onder meer de positieve impact van deze erkenning op het onderhandelingsproces aan verbonden. Het is nochtans duidelijk dat een erkenning van Palestina niet zou worden geapprecieerd door Israël, dus eigenlijk kwam het erop neer dat zonder Israëls instemming de stap niet zou worden gezet. Daarnaast werden nog twee andere voorwaarden vermeld in het toenmalige voorstel van resolutie. De tijd is gekomen om af te stappen van de voorwaardelijkheid en dat kan met het voorliggend voorstel van resolutie, waarmee een duidelijk standpunt wordt ingenomen. Recent werd in de plenaire vergadering nog geconstateerd dat de houding van de Israëlsche Regering ten aanzien van de protesten in Gaza zeer gewelddadig is. De nederzettingenpolitiek die wordt gevoerd, bemoeilijkt aanzienlijk een tweestatenoplossing. De spreker besluit met een oproep om

voorwaardelijkheid en twijfelachtigheid te laten vallen en het duidelijke en zeer terechte voorstel van resolutie dat nu voorligt, goed te keuren.

Tine Soens sluit zich hierbij aan. Sinds het vorige voorstel van resolutie werd goedgekeurd in 2015 is er helaas veel veranderd op het terrein. Het is niet zo dat dit initiatief nog altijd actief is. Zij verwijst naar de gebeurtenissen op de bezette Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook en naar de eenzijdige erkenning door de VS van Jeruzalem als hoofdstad van Israël. Voorts wordt het nederzettingen-beleid op de Westelijke Jordaanoever voortdurend voortgezet, onlangs werden alweer nieuwe nederzettingen aangekondigd door Israël, dat zich gesterkt weet door de VS. Er is ook het vreselijke geweld in de Gazastrook, dat recent ook door het Vlaams Parlement werd veroordeeld. Helaas volstaat dergelijke veroordeling niet meer, er moet ook vanuit Vlaanderen een krachtig signaal komen en het is nu het meest geschikte moment om de Palestijnse staat te erkennen.

Jan Van Esbroeck zegt dat met een voorstel van resolutie aan de Vlaamse Regering wordt gevraagd een aantal initiatieven te nemen. Recent is gebleken dat er nog altijd uitvoering wordt gegeven aan de in 2015 door het Vlaams Parlement goedgekeurde tekst. Die resolutie is dus wel degelijk actief. Een Vlaamse resolutie zal het beleid van Israël of van Palestina niet rechtstreeks kunnen beïnvloeden, er kan alleen aan de Vlaamse Regering worden gevraagd om zaken te doen. En dat gebeurt, zoals op 28 mei 2018 nog bleek uit het antwoord van de minister-president op de vraag om uitleg van Ward Kennes over het recente bezoek van de minister-president aan Palestina en Israël, en de recente dramatische gebeurtenissen (*Vragen om uitleg* Vl.Parl. 2017-18, nr. 2011).

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt verworpen met 6 stemmen tegen 2.

Rik DAEMS,
voorzitter

Wouter VANBESIEN
Jan VAN ESBROECK,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

DC	District of Columbia
PLO	Palestine Liberation Organization
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
UNRWA	United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East
VN	Verenigde Naties
VS	Verenigde Staten